

זהדר קדיאת שמע

כוונת קריית שמע
על פי הארייז"ל והרמ"ק

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עה"ק בית שםש תובב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

תוכן העניינים

פרק א'

א. תיקון הברית - קריית שמע על המיטה

פרק ב'

א. האיך להשלים עצמו במצב אהבת ויראת ה'

פרק ג'

א. צרכין למסורת נפשינו בקריאת שמע

ב. לכובן לקבל מסירות נפש בעת קריית שמע

פרק ד'

א. קריית שמע של קרבנות גם כנ קודם הנץ החמה

ב. בכל הג' פרשיות רמ"ח תיבות

ג. מספר תיבות שבד' פרשיות של קריית שמע וענין

פרק ה'

א. מצוות צרכיות כונה לצאת ידי חובתו - וכוננת

ב. לקרוא קריית שמע על המיטה כל ג' הפרשיות - הרמ"ח

ג. מצוות קריית שמע בכל יום ד' פעמים והמעולה שבhem

ד. כוונת ברוך שם כבוד וככ' ושם יسرائيل

ה. השלמת הרמ"ח תיבות להלכה בפוסקים עפ"י הזוה"ק

ו. עניין מעלת הסתכלות במצוות בכל עת

ז. מצוות עשה זכירת יציאות מצרים וכוננה

כוזת קריית שמע

על פי הארץ"ל והרמ"ק

תיקון הברית - קריית שמע על המיטה - ובשכבה ובוקמן

פרק א

תיקון הברית - קריית שמע על המיטה

א. שמע ישראל, מצות קריית שמע בה כללו שתי מצוות: האחד, היא סיפור וקריית ג' פרשיות אלו בכל יום בכוונת הלב, ודקדוק הקראיה. הב', شيיה adam מכון בפסוק ראשון עניין האמונה. (אור היקר להרמ"ק חלק א' בהקדמה שער ב' סימן ו' דף צ'ו)

ב. בעניין השכיבה בקריית שמע. דעת, כי הלא לא יש עבירות בכלל התורה שילידי המזיקין, כמו שכבת זרע לבטלה. והענין, כי מי שעשה שאר עבירות, הנה מתחבשים בהם המזיקין, ונעשין קטגורים. אך משׂול עונשו גדול. ובאר סוד גדול נעלם ונפלא עד מאד לתקן נשמתו של אדם, כדי שיצא נקי וטהור מזה העון.

ג. ...והנה תיקון החטא זה, הוא להמית אותן גופין הנעשין מאותן נשמות, כדי שיברחו אותן נשמות למקום, כדי שיוכלו לעלות אותן נשמות עמו בכל לילה, ואלו הם סוד אותן המזיקין שממית אדם על ידי קריית שמע שאומר על מותו, והבן סוד גדול הזה.

(פרי עץ חיים שער קריית שמע שעל המיטה פרק ה')

פרק ב'

האיך להשלים עצמו במצוות אהבת ויראת ה'

וזאהבת את ה' אלוקיך, יש עוד מצותuai אפשר לקיים על תיקונים אם לא בידיעת התורה והחכמה הנפלהה זו, והן, אהבת ה' ויראתו, שהם שתי מצות המצוות אלינו בתורה, אהבה דכתיב ואהבת את ה' אלהיך. יראה דכתיב את ה' אלהיך תירא. ואם לא ידע גודל רוממות אלהותנו והבדלו משאר הנמצאים, ומצוות הנמצאים

מןנו, וכמה הן המועלות הנמצאות, עד הגיע ההשגחה אל העולם השפל איך יירא ממנו, והנה העני חושב כי האלוה הוא ז肯, כאמור (הניאל ז), "ועתיק יומין יתיב", ויש בו שערות לבנות מרוב זקנותו כדכתיב שער רישיה בעمر נקי, והוא יושב על כסא נפלא של עז מתנוצץ לכמה נצחות, כדכתיב כורסייא שביבין די נור, ומראהו כאש, כדכתיב כי ה' אלהיך איש אוכליה וגוו, וכיוצא בזה מן הרミונות, שהפתני חושב בדעתו עד שיגשים האלוה, והוא נופל באחד מן הפחתים המאבדים האמונה, ולא יוסף יראתו אלא כפי דמיונו.

אבל המשכיל החכם ידע אחדותו והיותו משולל מגדרי הגוף ולא יתייחסו אליו חלילה וחס, ואפלו אחד ממשרתו הקטנים לא יתייחסו אליהם עניינים אלו, כי הגלגול התשייעי אפיקת הגוף, וכן מזה יפלא וишתחום ויאמר, וכי מי אני כגרגיר חרדל בתחום גלגל הירח, והוא כגרגיר חרדל בתחום הגלגל השני, וכן גלגל שני וכן מה שבתוכו בתחום גלגל שלישי, וכן כולם זה בתחום זה וכולם גרגיר חרדל בתחום גלגל שלישי המשתברים בפרק מעשה בראשית אשר לרבותינו זיל, וכולם כגרגיר חרדל בתחום אותם הרקיעים המתבאים בפרק מרכבה אשר לרבותינו זיל, ומשם יוסף אומץ ביראו וימצא עצמו שלפן ואפל, ויאמר בלבו, וכי מי אני לפני המשרתים האלה הגדולים אשר לבוראי, עד יפחד מרוממותו תכליות הפחד, ובזה יוסף אהבה גדולה בנפשו וימות באחדותו, וגם נפשו לו לשכל בזרכו אומרו אהבתך
אתכם אמר ה'.

זהנה בזה ישלים מצות האהבה והיראה, ובלא זה לא יוכל להשלים עצמו במצב אלו, וכיוצא בהם פירשו בזוהר פרשת בראשית (קדמת הזוהר ח"א דף י"א ע"ב).
(אור נערב להרמ"ק ח"ב פ"ב).

פרק ג'

א. צריכין למסורת נפשינו בקריאת שם

דרוש ז': ולכן אנו צריכין למסורת נפשינו על קידוש השם באות ד' דאحد, וצריך לכוון ולקבל עליו ד' מיתות בית דין, סקללה, שריפה, הרג, וחנק, מן ד' אותיות אדני', כמבואר אצלינו בקריאת שמע שעל המטה.

וכבר ידעת מה שכח בתקונים, כי ד' מיתות בית דין שרשם בד' אותיות אדני", ולכן תכוין לקבל מן ד' אותיות אשר כיוונת בהם בד' אחד, וגם תכוין בד' של אחד בד' מיתות נזוכר.

ושאתה מוסר נפשך בד' מיתות אלו לקדש את השם בכל לבך ולקבל עלייך על מלכות שמים זהה אשר בקריאת שמע.

אמנם עם כל זה יש קצת תיקון במה שנמסור נפשינו על קידוש השם בכל לב, כי על ידי כן אפילו אין לנו שום מעשים טובים והרשענו עד להפליא, הנה על ידי מסירת נפשינו להריגה מתכפרים עונותינו כולם, ויש לנו יכולת לעלות עד אימה עילאה כמו"ש חז"ל (יוםא) גдолלה תשובה שmagua עד כסא הכבוד שנאמר (מיכה) שובה ישראל עד ה' אלהיך כו', כי עניין התשובה מעלה את האדם ומגיעהתו עד כסא הכבוד.

ב. לכוון לקבל מסירות נפש בעת קריית שמע

אבל עתה בקריאת שמע אנו כוללים עצמינו גם כן בסוד המים נוקבין רצך ונקבה, אבל איןנו מספיק שנמסור נפשותינו בסוד מיתה, אלא בסוד קידוש ה' שהוא מסירת נפשינו להריגה, ולכן צריך לכוון במילת אחד בשם "אהדוניה" וכיון בד' מיתות בית דין, סקללה, שריפה, הרג, וחנק, על דרך שידעת, וזה סוד הכתוב "כי עלייך הרגנו כל היום" ... וזה סוד מה שאמרו על רביעייה, שעלה אל המחשה שהיא חכמה, בסוד מסירת נפשו להריגה כדי למבין. (דרושי כוונת קריית שמע דף ה')

פרק ד'

א. קריית שמע של קרבנות גם כן קודם הנץ החמה

... וזה הטעם שתיקנו לומר אותו הפסוק דשמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד מסדר הקרבנות, למי שאינו נהוג כמנהג הותיקין, האמנם אני ראיתי למורי ז"ל שאפילו כשהיה מתפלל כמנהג הותיקין ולומר קריית שמע קודם קודם הנץ החמה, אפילו הכி היה אומר קריית שמע ב' פעמים. והטעם הוא לפי שגם זה צrisk תנאי אחר, והוא שאותם שמתחפלין תפילת הותיקין וקורין קריית שמע עם הנץ

החמה, צריך שייהיו חסידים גמורים שתוועיל כוונתם ומחשבתם לקיים אוטם המוחים שלאחר חצות לילה שיחזרו מעצמן.

זהנה אין כל אדם ראוי לכך בזמנינו זה, ולכן אפילו המתפללים תפלת הותיקין, צריך שיקראו קריית שם ב' פעמים בתפלת השחר. (שער הכוונות דרוש ה)

ב. בכלל הג' פרשיות רמ"ח תיבות

דrozsh ח': בעניין הג' פרשיות עצמן בכללותם ובפרטותם, ובעניין מה שציוו חז"ל ליתן ריווח בין הדבקים, ושיש בהם ס' אותיות, ויש בכלל הג' פרשיות רמ"ח תיבות כו', בתחילה נבין ממה שכותוב בתיקונים בעניין לשום ריווח בין הדבקים, ושהם ס' אותן בקריית שם, ועליהם אתמר ששים גבורים סביב לה כו'.

ונראה לעניית דעתינו, שהמשמעות ממורי ז"ל, כי עניין היותם ס' אותן הוא בהיותה דבוקה בו' קצחות. וכל אחד כלולה מעשרה הם ס' בסוד שישים גבורים סביב לה. בפרשת והיה אם שמוע עד תיבת ושמחתם, והוא בכלל יש ע"ב תיבות. ופרשת ויאמר יש בה ע"ב תיבות, מזולת תיבת ויאמר, גם עם ג' תיבות אלו ה' אלוהיכם אמת שכופל הש"ע.

ג. מספר תיבות שבדי' פרשיות של קריית שם וענין

ענין סדר רמ"ח תיבות שבקריית שם כאשר נתחלקו בספר התיקונים בסוף תיקון ע', כבר נتبادر עתה איך נגדל ז"א [עיר אנטיפין], וונעים לו רמ"ח איברים שלמים, כי פרשת שם יש בה מן אהבת עד ובשעריך מ"ב תיבין... ופרשת והיה אם שמוע עד ושמחתם ע"ב תיבין כנגד חגי"ת [חסד, גבורה, תפארת] .. שהם ג' פעמים כ"ד כ"ד כ"ד וועלם ע"ב ... ומן ושמחתם עד פרשת ציצית נו"ז תיבין ... ובפרשת ציצית ע"ב תיבין.

פרק ה'

א. מצוות צרכות כונה לצאת ידי חובתו - וכוונתן

ודע, כי קודם שתאמר קריית שם צרך שתכזין לקיים מצות עשה שנצטוינו לקרוות קריית שם ב' פעמים בכל יום, ובכח מצוה זו תכוין. (שער הכוונות דרוש ו)

הנה בפסקוק ואהבת, תכוין לקיים מצות עשה שנצטוינו לאחוב את הש"ת, והיא מכלל הרמ"ח מצוות עשה. (שער הכוונות דרוש ח)

ובאמורך וקשרתם לאות על ידך תמשמש בידך בתפילהין של יד ובתפילהין של ראש נזוכר בספרי הפוסקים. וכבר נתבאר כי בפרשה זו יש בה ע"ב תיבין ובאמורך וקשרתם לאות כו' גם כן תמשמש בתפילהין של יד ובתפילהין של ראש על דרך הנזוכר לעיל.

הנה קודם שתה Amar Shema, תכוין לקיים מצות עשה לומר קריית שמע. (פרי עץ חיים קריית שמע פ"ד)

ב. לקרוא קריית שמע על המיטה כל ג' הפרשיות - הרמ"ח בסדר העניין בקצתה הנה תחיל ותאמר ברכבת המפלי ואח"כ תקרא ג' פרשיות שמע והיה ויאמר, וביאור כוונת קריית שמע זו נbareה לקמן בעורת השם אולם ראוי שגם בן תכוין בה, כמו שתתברר בקריית שמע דשחרית, ולא תחסר בה שום כונה כלל מכוונת קריית שמע דשחרית זולתי באותם מקומות הפרטיטים אשר דבריהם חלוקים זה על זה.

ובמלת ובשעריך תכוין, כי ראשית תיבות וסופה תיבות כ"ז כמנין שם הויה, והנה צריך שתכוין שאת עושה נשמהך מרכבה לאלו הרמ"ח תבין שיש בקריית שמע זו, וشنשמתך מתלבשה בהם כדי שעל ידם תעלה נשמתך לركיע לפניה אדוניה יתרוך, וכדי להשלים מספר הרמ"ח תבין צריך שטרם שתתחליל הקריית שמע תאמר אל מלך נאמן, או תכפול ג' תיבות ה' אלהיכם אמת, וכן שאנין בקריית שמע רק רמ"ה תיבות, וכיון שבפרשיות שמע ישראל יש מ"ב תבין, נגד שם בן מ"ב, אנא בכוח גדולות ימינך תثير צורה כו', וכיון שהוא עושה את ראשו מרכבה אל שם בן מ"ב הנזוכר, ושראוו מתלבשת בו לעלות למעלה על ידו.

ובפרשת והיה אם שמעו תשמעו שיש בה ע"ב תבין עד מלה ושמתם, וכיון בהם אל שם ע"ב, היוצא מפסקוק "ויסע ויבא ויט" ויעשה זרועותיו וגופו עד בטנו מרכבה אל שם זה, ושהם מתלבשים בו נזוכר, וכיון כי מן ושמתם עד סוף פרשפת והיה אם שמעו יש חמשים תבין, וכיון להלביש גופו מן בטנו ולמטה עד סיום הגוף בסוד נזון שערי בינה הרמוניים כאן... ובפרשת ויאמר וכיון שיש בה ע"ב

תיבין .. דוויסע ויבא ויט שהוא נרמז גם כן כאן בע"ב תיבין שבפרשנות ציצת. (דרושי הלילה דרוש ה' שער הכוונות דרוש ה')

ג. מצוות קריית שם בכל יום ד' פעים והמעולה שבהם בעניין שינוי והפרש שיש באربع בחינות של הקריית שם שבכל יום, והם: א' הקריית שם שאומרים בסדר הקרבנות פסוק ראשון דשמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בלבד, ב' קריית שם דשחרית, ג' וקריית שם דערבית, ד' וקריית שם שעל המטה. הנה לקמן יתבאר עניין קריית שם דשחרית דיווצר באורך גדול, ומהם תלמוד לכל אלו הד' קריית שם.

זשאלתי טעם הדבר ממורי ז"ל, והשיב לי, כי כמו כן הוא פנימיות דברא כמו חיצוניות דעתיק, ואני מבין דבריו אלה מה פירושם, והרי לך סדר ד' מני קריית שם מלמטה למעלה, בתחילת הגרועה מכלום הוא קריית שם שעל המטה, ולאחריו קריית שם ערבית, ולאחריו קריית שם דקרבנות, ולאחריו קריית שם דיווצר, וזה המעולה שבכלום. (שער הכוונות שער קריית שם דרוש ב')

ד. כוונת ברוך שם כבוד וכו' ושמע ישראל

זהו שכנה אותו כאן "אל מלך נאמן". ועוד, כי מלת אל מורה על חיוב מציאותו, ומלך מורה על מציאות השגחתו ומלכותו בעולם השפל ובכל העולמות, ונאמן מורה על נצחותו וקיומו שהוא נאמן שלא ימות חס ושלום. וכל זה העוזן מהיב אין סוף כדפרישות קצרה בפרק א'). (פרדס רימונגים להרמ"ק שער ג' פ"ד דף יג).

זהנה שבחרו בב' הפסוקים האלה, להיות כי בהם כלולים רוב פינות עיקרי התורה. בפסוק שמע ישראל כולל מציאות האל והינו ה'. עוד בהיותו משגיח ואפילו השגחה פרטית והוא פירוש אלוקינו, כי עם היות מציאותו מהויב מצד כל העולם כלו, והוא היה הוא ויהיה מההוא כל היות, שיזהו פירוש שם בן ד' בכתיבתו, עם היותו ריבון כל העולמים עליונים ותחתונים שיזהו פירוש קרייתו בארכנות, ומהזה יוכרא היות השגחתו כוללת בכל העולם, עם כל זה אלוקינו, פירוש משגיח בפרטיות בנז. ה' אחד מכריח האחדות, וכבר בארו בגמרה (ברכות יג)

שצריך האדם לכוין במלת אחד שהוא מלך מעלה ומטה ובר' רוחות. ובזה הוכראח שאינו גשם, שהגשמי לא ימצא במקומות מתחלפים בזמן אחד. (פרדס רימונים להרמ"ק שער ראשון פרק תשיעי דף יא:)

ה. השלמת הרמ"ח תיבות להלכה בפסקים עפ"י הזזה"ק
כתב הט"ז (באוח סימן ס"ק ב') בשם הב"ח וז"ל: וכן נהוגין. "כתב מו"ח זיל שעכשו נתקטל המנהג והוא, ואין אומרים אל מלך נאמן וסמכים על הזזהר (זהר חדש רות דף ע"ז), שכחוב שמשלימים ג' תיבות במה שהש"ץ חזר ואומר ה' אלהיכם אמרת".

ו. עניין מעלה הסתכלות בצייצית בכל עת

וזע כי האדם צריך להסתכל בצייציות בכל שעה ורגע, כמו שאמר הכתוב (במדבר טו - לט) וראייתם אותו, והוא תועלת גדול לנשמה שלא יודמן חטא לידו אם יזהר בכך, וגם ישיג תועלת גדול, אבל בכונות ההסתכלות יש ב' כונות, כי המסתכל בהם בעת תפלה שחרית בקריאת שמע דהינו, כאשר אמר פרשת ציצית, צריך לכוין באופן אחר, וכן שבואר שם במקומה בעורת השם, אבל המסתכל בהם שלא בזמן התפילה צריך לכוין כונה אחרת, שבוארה בעורת השם שם במקומה. (שער הכוונות דף ז')

ז. מצות עשה ذזכירת יציאת מצרים וכונתה

ובפסוק אני ה' אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים, תכוין אל הזכירה הרביעית מן הד' זכירות, שביארנו לעיל בדרوش אהבת עולם ועין שם, והנה זכירת יציאת מצרים מצות עשה מן התורה, ולכן תכוין בפסוק זה לקיים מצוה זו של זכירת יציאת מצרים, בקריאת שמע דשחרית ובקריאת שמע ערבית. (שער הכוונות)